

'מי שלח ידו במשיח ה'?

בין שני אירועים - הדומה והשונה

פרק כ"ד

(א) ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי:

(ב) ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים:

(ג) ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים:

(ד) ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר ה' אליך הנה אנכי נתן את איבך {איבך} בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך

ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט:

(ה) ויהי אחרי כן ויך לב דוד אתו על אשר כרת את כנף אשר לשאול:

(ו) ויאמר לאנשיו חלילה לי מה' אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח ה' לשלח ידי בו כי משיח ה' הוא:

(ז) וישטע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שאול

ושאול קם מהמערה וילך בדרך:

פרק כ"ו

(א) ויבאו הזפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן:

(ב) ויקם שאול ויך אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיף:

(ג) ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני הישימן על הדרך ודוד ישב במדבר ויך כי בא שאול אחרי המדברה: (ד) וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאול אל נכון: (ז) ויבא דוד ואבישי אל העם לילה והנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו מעוכה בארץ מראשתיו ואבנר והעם שכבים סביבתיו:

(ח) ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את איבך בידך ועתה אפנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו:

(ט) ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתוהו כי מי שלח ידו במשיח ה' ונקמה: (י) ויאמר דוד חי ה' כי אם ה' יגפנו או יומו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה: (יא) חלילה לי מה' משלח ידי במשיח ה'

ועתה קח נא את החנית אשר מראשתו {מראשתיו} ואת צפחת המים ונלכה לנו: (יב) ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתו שאול וילכו להם ואין ראיה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי תרדמת ה' נפלה עליהם:

(יג) ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום ביניהם:

(יד) ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל המלך:

(טו) ויאמר דוד אל אבנר הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך: (טז) לא טוב הדבר הזה אשר עשית חי ה' כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח ה' ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפחת המים אשר מראשתו {מראשתיו}:

(ח) ויקום דוד אחרי כן ויצא מן המערה {מהמערה} ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו:

(ט) ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך: (י) הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך ה' היום בידים במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח ה' הוא: (יא) ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך בידים כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידים רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה:

(יב) ישפט ה' ביני ובינך ונקמי ה' ממך וידי לא תהיה בך: (יג) כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך: (יד) אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד: (טו) והיה ה' לדן ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי וישפטי מינך:

(זז) ויהי פכלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאול ויאמר שאול הקולך זה בני דוד וישא שאול קולו ויבך: (זח) ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה: (זח) ואת {ואתה} הגדת היום את אשר עשיתה אתי טובה את אשר סגריני ה' בידך ולא הרגתיני: (זט) וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך טובה וה' ישלמך טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי:

(כב) ויען דוד ויאמר הנה החנית {חנית} המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה: (כג) וה' ישיב לאיש את צדקתו ואת אמנתו אשר נתנך ה' היום ביד ולא אביתי לשלם ידי במשיח ה': (כד) והנה כאשר גדלה נפשך היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני ה' ויצלני מכל צרה:

(כה) ויעתה הנה ידעתי כי מלך תמלוק וקמה בידך ממלכת ישראל: (כא) ועתה השבעה לי בה' אם תקרית את זרעי אחרי ואם תשמיד את שמי מבית אבי: (כב) וישבע דוד לשאול

(זז) ויבך שאול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך:

(יח) ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה בדי רעה: (יט) ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם ה' הסיתך בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני ה' כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבד אלהים אחרים: (כ) ועתה אל יפל דמי ארצה מנגד פני ה' כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד כאשר ירדף הקרא בחרים:

(כא) ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הזה הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד:

(כב) ויען דוד ויאמר הנה החנית {חנית} המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה: (כג) וה' ישיב לאיש את צדקתו ואת אמנתו אשר נתנך ה' היום ביד ולא אביתי לשלם ידי במשיח ה': (כד) והנה כאשר גדלה נפשך היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני ה' ויצלני מכל צרה:

(כה) ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל

וילך דוד לדרפו ושאול שב למקומו:

וילך שאול אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה: